

ZIAR POLITIC INDEPENDENT
APARE SĂPTĂMÂNAL

Director: ION JELECUȚEANU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
ARAD, Strada Eminescu Nr. 18.

Abonamente:

Pe un an — — — 100 Lei
Pe șase luni — — — 50 "
Pentru instituțiuni și autorități 300 "

Inainte

Din nou la drum

Imprejurări vitrege, cari constituie condiție normală în apariția publicațiilor românești într'un loc și o vreme ca ale noastre, au dus la suspendarea remelnică a apariției noastre. Indemnurile însă ce-am primit din atâtea părți, au demonstrat un chip încurajator, că sarcina ne-am asumat, trebuie reușită spre a fi dusă mai departe, în continuitatea unei creșterii din care am făcut temeiul activității noastre, aci. Este credința că diversitatea de expresie a spiritualității, fecundă lează mai luminos lupta intru bine și adevăr. Locul nostru, este astfel liber alături de eforturile ce se fac de către tovarășii mai vechi pentru desfundarea drumului în spre lumină și sufletului românesc.

De aceea, cu reapariția sa zărilor „Inainte” animat de că-

te-va percepute de bun simț și de hotărnicite posibilități, va continua să se situeze prin muncă și linie de conduită, în șirul de publicații, cari au ceva de spus, și de lămurit.

Pornim din nou deci, pe drumul de iluzii și de fagăduințe cari nu prind cheag, fără credință și inimă. Cu aceste vom căuta să pătrundem în inimă și credința acelora pentru cari iluziile și fagăduințele zilei de mâine, au rămas singurul ostrov luminos în mizeria cu cu atâtea fețe a vremii de azi.

Cât privește programul nostru — pe plan practic și preocupările de imediată actualitate, acestea se vor lămuri în cursul viitorului, prin ceace suntem ținuiți să realizăm cu mijloacele ce ne stau la îndemână.

„INAINTÉ”

Inseninare morală

Un scriitor a caracterizat viața societății românești de după război, prin cuvântul *intanecare*. Cuvântul a fost bine ales. Căci românii după înfrântura dorului de unitate națională și teritorială, în loc să inaugureze o epocă luminată de bucurie și prosperitate spirituală și materială, au suferit o întunecare a conștiinței morale, pe urma căreia s'au deslășit și s'au manifestat liber toate instinctele și patimile animalice din om.

Epoca aceasta se pare însă, a intrat în agonie. Am ajuns la conștiința răului. Incepem să ne dăm seama că o țară ca și o familie, nu se poate clădi pe minciună, ci pe forța adevărului și a moralității creștine.

Ori cu cine schimbăm două vorbe despre mersul vremii și despre cinstea oamenilor, îndată ajungi la concluzia: lipsește cinstea, lipsește viața morală. Chiar și cel rău își dau seama de acest rău, și doresc o îndreptare și o îmbunătățire a moravurilor din viața noastră publică și personală.

Săntem pe calea reculegerii. Constatăm răul și ne doare, — vedem binele și-l dorim, — ceea ce înseamnă că suntem pe calea pocăinței. Semnele se arată pe toate drumurile vieții. Incep oamenii să vorbească cu mai mult respect despre Dumnezeu și să se îndrepte spre biserică din ce în ce mai mulți și cu tot mai multă credință. Se deslușește tot mai bine în urechile noastre apelul Dumnezeului Mântuitor, care ne cheamă la sfințenie și mântuire: „Veniți la mine toți”. Căci unde sunt goale bisericile

sunt pline locurile de osândă ale lumii. Sunt pline judecătoriile, sunt pline spitalele, sunt pline azilurile, sunt pline cărciumile și temnițele. În schimb unde bisericele sunt pline de credincioși cari ascultă de Dumnezeu și trăiesc după pravila Sfințelilor Scripturi, acolo e pace, liniște și fericire.

Aci săntem. Avem înaintea noastră viața și moartea. „*Puș-am înaintea voastră viața și moartea, binecuvântarea și blestămul, binele și răul*”, zice Domnul și ne îndeamnă să alegem viața, ca să vină peste noi binele și binecuvântarea.

Epoca de întunecare este pe cale de a se prăbuși. Răsare în zare și străluce înaintea ochilor noștri o lume nouă, o lume mai bună și mai de omenie. Dumnezeu își întoarce din nou fața Sa peste noi, iar oamenii încep să-și îmbânzească și să-și îmbunătățească moravurile cu concursul harului Său. Se luminează din nou privirea noastră și inima începe să bată în ritm nou, — în ritm de iubire, de dreptate, nădejde și unire.

Incepe epoca de inseninare morală, în care fiii oamenilor năzuiesc să devie și fii ai lui Dumnezeu.

Indrăzniți fiilor! Pășiți cu încredere și sinceritate pe scara desăvârșirii morale și veți coborî în România bucuria raiului și fericirea împărăției lui Dumnezeu.

Visarion

Impunem dreptul la viață

Revista „Școala vremii” a anunțat nu știu în care număr, că pune la dispoziție o rubrică pentru a înregistra păreri, propuneri, soluțiuni, cu privire la salarizarea noastră. Bine a făcut c'a deschis-o, dar până acuma n'a inaugurat-o nimeni. Incepem și noi în coloanele acestui ziar, care este un ziar de luptă, ca să desbatem același problemă care ne sufocă.

Mai întâiu eu fac o mărturisire: n'am crezut vr'odată și continui să nu cred că cineva se ține de vorbele noastre. Maldărul de deziderate, ori cât sunt ele de drepte, nu ne este luat în considerație, cu atât mai mult nu cred că va da cineva atenție unor simple propuneri, ca cele care se vor formula, fie aici, fie în coloanele susnumitei reviste.

La congresele noastre județene și generale se desbate problema salarizării cu o neîntrecută aridă, însă rămâne doar desbătută. Avem aici, la Arad pe d. N. Crislea, fost inspector școlar, un expert în această materie și pe care-l auzim înoldeauna la congresele Asoc. noastre județene, expunând în chip magistral doleanțele noastre, evidențiind cât se poate de plastic nedreptățile la care suntem supuși. Este însă cineva ca să-l audă, este cineva să-l înțeleagă? A făcut cineva ce-am cerut și cum am cerut noi?

Mai avem pe d. Boariu, conducătorul nostru, om destoinic și desul de activ, care ne vorbește, ne conduce și iar ne vorbește mereu, ori de câte ori ne adunăm și la Arad și prin județi și la secții și la subsecții, dar făcându-cineva ce a spus Domnia-Sa? Om e, venerabilul și bătrânul

nostru președinte și nu putem să-l pretindem mai mult. Că n'o să ne dea leașa dumisale, casa dumisale, averea dumisale! Desul de frumos ne vorbește dar.. rămânem cu vorba.

Noi tinerii (să nu flu acuzat de tineret!) avem de suferit mult mai mult. Asistăm la definitivări, înaintări, cu brațele încrucișate, dar leașa rămâne tot la 2200 lei. Ne-a tras pe sfoară anul trecut Excelența Sa Vistiernicul cu ochelari, cu frac decorat și cu falcă, spunând că ne aplică o „curbă” doar pentru trei luni, dar această mincinoasă măsură s'a permanentizat. Ne-am adunat noi aici la Arad, am sberat, am dat din mâini, dar degeaba.

Ca să se vadă că noi tinerii suntem supuși unui regim special de salarizare, fac o socoteală:

La numire am avut 3200 lei lunar:

Astăzi avem 2200 lei lunar, va să zică o diferență de 1000 lei și unde mai pui, că suntem și definitiv și cu gradații, dar nu s'au luat în buget.

Prin urmare era mai bine când era mai rău, căci noi suntem proscrși să îmbătrânim cu 2200 lei pe lună, dacă nu s'o găsi vr'o secătură, pretins mare financiar, ca să ne mai roadă și de aici.

Iată deci interesele noastre ne dictează ca să pornim o vigoasă acțiune împotriva minciunii și a falsei morale de stat.

Nu sunt bani, credem și o vedem și noi, dar cerem să fie o fărâma de omenie.

Nu e creștinește ca alții să

(Continuare în pag. II.)

Fapt divers

Sarea care fecundează viața este faptul divers. Minuscul și prins în graba unei clipe, amănunte din cărarea existenței omenesti, este adus sub ochii noștri de reporterul abil, în che-narul unui titlu pe două coloane: *Un tânăr își împușcă iubita apoi se sinucide, un câine turbat a mușcat o pisică, o vacă și treisprezece sătenți, o fată bătrână violată, un șomer se culcă sub roțile trenului, trei copilași abandonați de o mamă criminală, — între un pact internațional și un uragan atât de îndepărtat încât par'că nici nu ar fi copleșit regiuni întregi, fac zilnic, variat și de preț, un ziar. Și în josul fiecărei știri, atributul care condamnă, judecată efemeră și, — de suprafață, ca o poruncă ce se cere exprimată ușor și laconic: victimă în-humată criminalul arestat, faptul se anchetează.*

Și totuși închis în scoica acestor întâmplări diverse, stă în coaje tare sâmburele de adevăr, de suferință și de tragic, care este omenescul veșnic cald însângerați și aburit de lacrimi, al vieții.

De aceea când vezi faptul divers, cuprins în coloanele de intins paralelism al gazetei, călător precipitat, nu-l celi prea stăruitor. Ai putea să vezi, cu ochi de artist și inimă bătrână, cum în dosul fiecărui fapt de cinci linii garmond, stă un suflet, cu ochelari de lumină, povești adevărate, de viață și de inimă zdrobită. Ce te faci atunci cu ochelarii tăi aurii și cu inima vârtosă?

Lasă deci faptul divers să-și întâmpile, ca orice întâmplare, în clipa lui fatală, și nu l cerceta: să-ți pară bine că nu ești nici una din aceste întâmplări, ciudate, turnate în lacrimi și ly-notypuri pentru desfătarea instruirii și moralizarea mea și a domniei tale...

Titu Drumaru

Două schițe

Pleacă „Gheorghe baci”

Privirea-i căuta fix în ungherul de sus al camerei, deslegare enigmei, ce avea să o treacă în câteva clipe numai. Profilul, cu linia subțiată, înluminat de sfârșitul apropiat, păstra încă ceva din caracterul aspru energic și activ al unui om care încheia de-acum socotelile vieții, la aproape șasezeci de ani. Avea în urmă o existență agitată, cu succese trecătoare în politică, unde luase odinioară și un mautat cu voturi românești pentru stăpânirea de erl. Reuși să încropească și ceva avere, din care au mai rămas doar vestigiile.

Acum locuia o cameră din fundul curții, în care îl țintuise la pat, de vre-o șase șapte ani o boală crudă. În jurul mizeriei creștea în mormane de resturi și hârburi. Încăperea era tixită de mobilă veche și câteva fotolii aurite. Pe masă cutii și hârtii, bani mărunți și chibrituri, o lampă de buzunar, una de petrol, cu abajourul îndantelat și decorat cu siluete mici de îngerași

ce își jucau dansul de umbre, pe fondul mat.

Mizeria trăia agresivă, duhnind și colcăitoare. În geam atârneau trei clorchine de struguri, încă de astă toamnă. Pereții erau acoperiți cu icoane sfinte, ceasornicul clămpănea șchlop.

Și în acest mediu se stingea, părăsit de toți, în camera neîncălzită, cu rudele sărace ce-l păzeau sfârșitul pe la geamuri, acel care fusese odinioară domnul deputat Măria Sa.

Astfel încheia cineva în singurătate și umbră, o viață care a văzut totuși în jurul ei atâtea străluciri și risipă. Ceasul de aci este ceasul reculegerii, al adunării de pe urmă a lucrurilor lumii, pentru plecarea cea mare. Au eșit și stelele. Deatâia ani, de când stătea imobilizat, perdeana îndințată a nopții, ce atârna deasupra copacilor din grădină, îl era așa de familiară. Azi, a-celeși stele reci, veniseră să-l în primire pentru urcușul pe ra-ze curate, spre a vehicula în

veșnicia albă, un suflet de pământean trudit.

„Gheorghe baci”, cu inima dilată în suferințe, cu ochii rotunjiți în licăriri fosforescente, își ia în spinare bocceana de lumină, și așteaptă supremul signal, pentru plecarea în eternitatea, care ocrotește totul.

O poveste

Povestea unei femei, oricum ai căuta să o înfățișezi, se rezumă la menirea ei, care este iubirea.

Intr'adevăr, soarta unui bărbat, prin multiplicitatea rolului social pe care este chemat să îl îndeplinească, diferă și poți lua oricare destin, el apare distinct și singular. Câtă vreme, păstrând o notă comună, femeile, fie Madame Bovary, fie Penelope, sau numai această apariție, puțin moletă, cu tenul fin și ochii vii depe promenada dela ora șapte seara, toate au timbrul comun, care le poartă în același destin al chemării lor.

Iată așa dar, doamna Axinteanu, azi femele de treizeci de ani, tot vioale, sprintenă și dulce ca o păpușă.

Impunem dreptul la viață

(Continuare din pag. 1-a)

aiabă dela 20.000 lei în sus, iar noi să murim cu 2000 lei.

Nu cerem să ni se mărească leaşa, aşa cum s'a strigat de pe vremea mihalacismului şi până astăzi, ci potrivit timpurilor grele prin care trecem să ni se dea atât ca să nu plesnim de foame. Să se fixeze un minimum de salariu membrilor corpului didactic primar de 3000 lei lunar, de care să nu se poată atinge nimeni. Să înţeleagă odată toţi cei cari vin să ne guverneze, că e imposibil să se poată ataca această sumă şi dacă se ating de ea, atenţiază în modul cel mai criminal la viaţa noastră fizică. Nu mă priveşte cum o să fim înălţaţi, dacă se va mai gândi cineva şi la asta, dar pretindem fără tocmeală, ca să ne fie recunoscută ca drept de existenţă această sumă.

Ţinem la demnitatea noastră de oameni şi nu vrem ca să ne tot milogim mereu, cerând. Statul român nu trebuie să aibă funcţionari milogi şi cerşetori, fie ei şi în slujbele cele mai modeste, ci plini de demnitate. Să înţeleagă Statul acest lucru şi să audă şi cei cari ne sfi-

dează cu zecile de mii pe lună.

Nu e moral ca unii să se lăfaie în lux, iar alţii să moară de foame, nu e omenos ca unii să-şi poarte măruntaele putrede, în urma abuzului de traiu bun, pela Karlsbad, Kissingen, Suedia, Lido, etc., iar alţii să nu poată să iasă din comună cât e vara de mare.

Cine va avea curajul să opereze buboiul acesta infect, dând întregii funcţionării de stat satisfacţie şi amploare? Căci — o vedem şi noi — nu-i frumos să tot sberăm la toate congresele că suntem goi şi nemâncaşi şi dorim cei dinlăi să se termine cu tragismul ăsta dăscălesc, ajuns ridicol.

Suntem o Asociaţie de 40.000 de oameni (ne mândrim mereu cu acest formidabil efectiv) şi On. Asociaţie are dreptul şi este autorizată să-şi spună rar şi apăsător cuvântul în această chestiune. Spune I, domnule Toni, ori dacă nu, pleacă, demisionează, ca noi să ştim ce să facem: ori desfiinţăm această Asociaţie, ori ne mişcăm şi prin glasul ei impunem dreptul nostru la viaţă!

ION MARA

Un om al zilei

Am văzut şi omul zilei.

Cu orbitele adânci şi gura întredeschisă, privind în gol şi livid, — este altminteri omul băncilor. Când îl vezi te întrebi în mod reflex, dacă nu scoate un briceag sau nu te ia de piept?

Vine de unde va din stea ungurească, dintr'un oraşel în care purtând masca unui nume maghiarizat, şi prin desuetudine, uitând aproape limba maternă, făcea pe avocatul fără clientelă.

După ce au plecat marii luptători, a rămas pe teren dânsul, iar cei câţiva oameni de bun simţ l-au ferit din cale. De-acum a rămas stăpân pe acest biet colţ de ţară, în care tronează ignar, pretenţios şi stăpân absolut.

Omenirea şi altfel este săpăită de rele, duhul anarhiei pluteşte de-alungul continentului: cei buni sunt apatici şi supuşi ca oile. Ei ştie aceasta prea bine: răul este ca să tragă profit din el, şi slăbiciunile altora îi servesc de pedestal.

Ţara a revenit astfel la stările de acum zece ani cu o schimbare totuşi: atunci eram mai tineri şi ţara nădăjduia. De atunci am trecut o experienţă şi suntem mai săraci cu o iluzie. Credinţele multora au fost strivite sub călcăiul vremii, şi stările publice sunt cu mult mai serioase.

Cei buni cari încă nu zac la pământ, ca şi cei puţini cari nu au pierdut iluzia anilor de luptă şi de desnădejde, să facă rugămintă Celui de sus, să ocrotească ţara, fără orizont, fără ideal şi cu atari virtuţi urcate în fruntea treburilor obşteşti.

Ianuarie 1934

At

Ştiri politice

În vederea alegerii parţiale ce va avea loc la Arad între 15—20 Februarie c. organizaţia averescană din acest judeţ anunţă o mare propagandă.

Parlamentul îşi va continua activitatea începând dela 23 Ianuarie c.

Guvernul organizaţiei liberale-guvernamentale din judeţul Arad, se va ţine în ziua de 20 Ianuarie c.

Domnul Nicolae Titulescu, ministru de externe, va reveni în ţară numai după 15 Ianuarie.

Aniversarea „Neamului Românesc”

„Neamul Românesc” ziarul d-lui prof. N. Iorga, a împlinit 30 de ani de la apariţie. E o vârstă respectabilă, mai ales la noi, unde un ziar trebuie să înţipine atâtea dificultăţi.

Sub formă de revistă la început, mai apoi ca ziar săptămânal, apoi zilnic, „Neamul Românesc” a avut un rol hotărâtor şi activ în publicistica românească, graţie conducătorului său, care o personalitate proeminentă a ziaristicii noastre.

Opera culturală şi naţională înfăptuită de acest ziar, merită să fie şi pe mai departe continuată; fapt pentru care noi, recomandăm publicului ca să sprijine şi de acum înainte „Neamul Românesc”.

Citiţi „INAINTE”

Tiparul Tipografiei „Drept” din Arad.

Acordul Averescu-Gh. Brătianu se menţine

Svonurile tendenţioase vor fi spulberate

Unele ziare care şi-au luat în ultimul timp sarcina ingrată de a sabota acţiunea pentru normalizare a vieţii constituţionale anunţă de câteva zile că acordul mareşal Averescu-Gh. Brătianu ar fi periclitat.

Suntem în măsură să arătăm că n'a intervenit nimic care să lase măcar să se întrevadă aşa ceva.

Dimpotrivă, zilele acestea se vor produce evenimente care vor

arăta că acordul capătă o neîntrepată amploare şi care va spulbera svonurile tendenţioase de mai sus.

În genere se observă cercurile politice o rezistenţă ce în ce mai puternică şi o organizată faţă de orice tendinţă de a se imprima vieţii noastre constituţionale directive şi mai sordonante decât acelea de până acum.

INFORMATIUN

— În seara zilei de 16 Ianuarie a. c. se va da în sala Palatului Cultural un concert de către Asociaţia Corală a învăţătorilor foşti legionari din Cehoslovacia subcarpatină, cari vin în turneu de propagandă în România, pentru cimentarea legăturilor amicale şi patriotice între aceste două ţări aliate.

Acest cor va concerta în oraşele Oradea, Cluj, Bucureşti, Arad, şi Satu-Mare şi în afară de cei 45 corişti învăţători, va fi însoţit de mai multe personalităţi marcante din viaţa publică a vecinei noastre aliate; printre cari: Preşedintele socolilor cehoslovaci, deputaţi; reprezentanţii presei, ai Ministerului Instrucţiunii publice etc.

Având în vedere importanţa naţională şi patriotică a acestei vizite în oraşul nostru, credem că toţi românii vor fi prezenţi la acest concert.

— În cursul anului 1934 s'au înregistrat la primăria oraşului Arad 1127 de naşteri, faţă de 1233 decese şi 802 cununii, faţă de 103 divorţuri.

— În vederea punerii în aplicare a legii pentru pregătirea premilitară, pe ziua de 15 Ianuarie c. vor lua fiinţă în cuprins judeţului 11 centre şi 33 de centre, de pregătire premilitară comandate de ofiţeri de rezervă.

— La 15 Ianuarie c. va repara în Capitală ziarul „Dacia” sub conducerea dlui col. A. 2 volanu. Ziarul va fi pus în slujba idealilor profesate de o grupă politică.

— Se observă o tendinţă de urcare a preţului porumbului. Vineri s'a vândut pe piaţa Aradului, cu 220 Lei.

— La Galaţi, femeia Mărioara Manole, a trăit 126 de ani.

— Luni, 7 Ianuarie c. orele p. m. se va celebra în Catedrala ortodoxă română din Arad, o nunta doarei Eugenia Bărgălaş, fiica d-lui prim-preşedinte V. Bărgălaş cu d-l Lt. Ionel M. Căprioară, Legiunea Jand. Arad.

Sincerile noastre felicitări!

— Societatea sportivă Gloria-CFR va, da la data de 19 Ianuarie, în saloanele Cercului Românesc un concert dansant.

Pensionarea preoţilor

Ministerul cultelor a întocmit un proiect de lege, care ar fi votat în actuala sesiune parlamentară din oficiu a clericilor. Până acum, nu exista limită de vârstă pentru clerici, jurisdicţia Casafiei prevăzând pensionarea numai în cazurile de constatare a unor infirmităţi grave care să facă pe preoţi şi diaconi neapţi pentru serviciu.

Proiectul întocmit acum prevede limita de vârstă la 70 de ani, când pensionarea se va face din oficiu.

Proiectul a fost aprobat şi de Sf. Sinod.

Trafic cu Bonurile de impozite

Se ştie, că anul trecut funcţionarii au primit salariile restante în Bonuri de Impozit, pe cari apoi cei mai mulţi le-au vândut cu preţuri ridicole.

Profilând de această „bună ocazie” câţiva notari, cari au avut restanţe de impozite în comunele lor, au cumpărat bonuri pe cari le-au depus în complot contribuabililor dela sale cari plăteau impozite restante. Aceştia vâr-

sând sumele integrale, aşa ca bonurile erau recompensate su la sulă. Adică un câştig, ce rezultă din diferenţa dela preţul cumpărare a bonurilor, pe lângă intermediarii, în speţă notarii.

Prefectul de judeţ, fiind informat despre aceasta, a dispus deocamdată, suspendarea alimnii 3 notari din plasa Chişineu-Crişter, dispunând facerea unei anchete pentru descoperirea tuturor persoanelor cari au traficant cu bonurile, deoarece se presupune că ar fi şi unii percepători.

Noi, I am ruga, ca, cu această ocazie să binevoiască a ancheta şi pe clientul nostru dela Socodol, Nu în chesilii de bonuri. Aşa că alte dosare. Or, n'are ocazia? — Vom vedea noii!

Manifestaţie

În onoarea d-lui Mussolini

Din Roma ni se comunică că peste 100.000 de persoane se vor reuni la Torino aniversarea faimosului discurs în care Ducele a anunţat că fascismul înţelept să meargă numai pe propriile sale picioare.

D. Starace, secretarul general al partidului fascist, a rostit acest proleg cu cântăre, în care a arătat rezultatele lucrărilor Consiliului naţional fascist.

Fierbe căzănuţu...

La Arad vom avea alegere parţială

Deputatul Mihail Mărcuş, preşedintele organizaţiei liberale din judeţul Arad, a fost numit de guvern ca censor la Banca Naţională.

Această numire fiind incompatibilă cu demnitatea de deputat, Dsa a trebuit să demisioneze din Cameră pe ziua de 1 Ianuarie c. urmând ca în locul său să fie proclamat de deputat alt candidat de pe lista liberală. Cum însă în acest judeţ toate locurile au fost luate de guvern, urmează ca să se facă o alegere parţială, pentru alegerea unui deputat.

După informaţiile ce le deţinem din locuri competente, la această

A descins în urbea aceasta, nu de mult într-o mântăluţă subţire, şi puţin înfrântă. Azi este o femeie rotundă-n formă, cu ochi luminosi şi cu zimbet de mulţumire. E îmbrăcată cu o blană scumpă şi grea, este elegantă şi expansivă.

Între două date s'a scurs viaţa ei, cu urcuş încet dar sigur.

A fost întâi funcţionară la Casa Cercuală, unde a devenit amanta febului: un bătrânel bonom, s'fiet g-neros şi recunosător. A trăit cu el vreo câţiva ani ani şi a sfârşit prin a-l lua de băţ. Puţin după aceea el moare, lăsând-o văduvă, cu penzie şi un imobil, câţiva spre a fi asigurată pentru ziua de mâine, şi destul spre a putea din acest adăpost să aleagă printre bărbaţi, pe cei mai cu dare de mână şi tineri.

Acum este liberă. Prietenul ei, un angrosist bogat a dat faliment, iar dăusa şi-a reluat libertatea de acţiune. Surăde de-acum dulce şi lăptitor, cul vrea şi folgeră cu o privire de indiferenţă pe cel care nu promite prea mult.

Za de mâine, în viaţa doamnei Dita îşi aşteaptă eroul care să plinească mai departe destinaţia zilei de ieri şi de altăieri...

Titu Drumaru

alegere vor participa trei partide.

Astfel, s'a anunţat până în prezent 1) partidul guvernamental 2) naţ.-ţărănist 3) averescan.

Despre desemnarea persoanelor ce vor figura pe aceste liste vom relata în nr. viitor al ziarului nostru.

Tot din locuri bine informate mai aflăm că alegerea va avea loc la mijlocul lunii Februarie. În acest scop deschiderea Camerei se va lua măsuri urgente pentru fixarea unei date foarte apropiate.

Dar, plecarea din Arad a dlui M. Mărcuş, provoacă încă o vacanţă. Acela, a prezidiului organizaţiei liberale.

Lupta pentru această demnitate pare a fi foarte mare, deoarece sunt mai mulţi candidaţi. Dăm deocamdată două nume: Dr. Manolescu şi N. Păuşeşti, fără să pomenim de altele 2, puse în combinaţie de localnici.

Ca lupta pentru preşedenţie să nu degenereze iar solidaritatea partidului să nu fie spartă, centrul a intervenit cu o măsură urgentă: în timpul cel mai scurt să se convoace congresul judeţean ca să fie ales noul preşedinte.

Nu mai că aici se cam poate aplica vechiul proverb românesc: Socoteala deacasă nu se potriveşte cu cea din târg.

Şi despre aceasta mai precis, în nr. viitor.

O vânătoare în regiunea Bădăcinului

Duminică va avea loc în regiunea Bădăcinului, o vânătoare organizată de d. Ionel Pop, fost vice preşedinte al Camerei.

La această vânătoare, proiectată de mai multă vreme, vor lua parte o serie de amici ai d-lui Ionel Pop, între cari şi d. Virgil Madgearu.